

London og Washingtons politik "står i modsætning til menneskehedens fælles interesser, inklusive det amerikanske folk"

10. juni (EIRNS) – Præsident Joe Biden har indledt sin uges lange rejse til Europa – som kulminerer med et topmøde den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin – med et forudsigeligt og truende verbalt angreb mod Rusland. Hans bemærkninger var uden tvivl sød musik i ørerne hos det britiske etablissement, der orkestrerer et geopolitisk opgør mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina. Som London Guardian muntert skriver i overskriften på en nylig leder: "Joe Bidens mission på G7-topmødet: at rekruttere allierede til den næste kolde krig".

Men vil det hele udspille sig efter Londons plan? Ikke sandsynligt. Virkeligheden har en grim måde at vælte selv de bedst udtænkte utopiske planer på.

En ledende artikel i Kinas halvofficielle *Global Times* den 9. juni påpegede, at etablissementets politik for geopolitisk konfrontation "ikke er andet end bluff", omend farligt, fordi det "ikke kan løse det egentlige problem i USA og Vesten", som er den økonomiske sammenbrudskrise, der rammer hele den transatlantiske region. "Hvis USA skal konkurrere med Kina strategisk," hævdede lederen, "vil den grundlæggende måde være at genoplive sin egen økonomi". Men de politiske eliter i Washington, konkluderede lederen, "er meget længere fra at være i en konfrontation med Kina, end de er på en konfrontationskurs med tiden og med de fælles interesser for menneskeheden, inklusive det amerikanske folk".

Dette er en nøjagtig karakteristik. Menneskehedens og amerikanernes fælles interesser, som er hårdt tiltrængt i vores tid, ligger i en global alliance mellem alle nationer om et lynprogram for at overvinde COVID-pandemien. Det kræves at besejre selve coronaviruset – gennem verdensomspændende massevaccination, testning og nødvendige offentlige foranstaltninger. Men det kræves også at overvinde det, der forvandlede en ren virus til en fuld pandemi: sammenbruddet af den fysiske økonomi og især sundhedsvæsenet, levestandarden og tilhørende økonomisk infrastruktur i løbet af de sidste 50 år.

En global mobilisering i denne retning – organisering af et globalt sundhedssystem med moderne kapaciteter i enhver nation i verden, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, gentagne gange har opfordret til – fokuserer på, og placerer centralt på scenen, det presserende behov for den komplette internationale finansielle og økonomiske politik, som Lyndon LaRouche specificerede i sine berømte 'Fire Love'.

Bemærkninger leveret af Lyndon LaRouche for tyve år siden under en diskussion på en videokonference den 2. oktober 2001 med det peruvianske 'Society of Economist Engineers' tjener også til at opsummere nutidens strategiske situation:

"Så man på indføre et system for samarbejde, hvor man kan starte et stort udviklingsprojekt, hvor lande, der producerer mere højteknologi, vil producere det og sælge det på kredit til lande, der, ligesom det indre af Kina, har brug for denne overførsel af teknologi. Eller Indien. Og det marked – og USA's mulighed for at tage del i dette marked – er det bedste håb for USA.

Så hvis ikke vi samarbejder; hvis vi ikke kan samarbejde – på et tidspunkt, hvor Rusland er villig til at samarbejde, Kina er villig til at samarbejde, Indien ønsker at samarbejde og Europa ønsker at samarbejde – hvis ikke vi samarbejder, er vi vanvittige! Og derfor, hvis vi er vanvittige, hvad vi vil få,

er omkostningerne for vanvid, hvilket er en ny mørk tidsalder. Sådan er det: Når menneskeheden ikke er fornuftig, når imperier ikke har haft fornuften til at stoppe med at være sindssyge, har de generelt ødelagt sig selv, som Romerriget og andre før det.

"Og vi er på det punkt, hvor... denne planet ikke kan fortsætte i den retning, som den går nu. Vi kan ikke fortsætte dette system, der er ved at gå i opløsning, og vi kan heller ikke have en konflikt af den type, som Mellemøsten-konflikten truer med, eller på de måder, som nogle mennesker forsøger at gribe dette spørgsmål om terrorisme an: Vi kan ikke have det. Fordi denne planet ikke vil overleve under disse omstændigheder.

"Og derfor tror jeg, det er sådan man skal se på det. Der er ingen løsning undtagen en global løsning".

Billede: Capitol Hill – Sdandsd, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons